

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 705: Nói “Tất Cả” (Nhất Thiết) Chính Là: Người Do Ngũ Uẩn Hòa Hợp, Vật Thì Muôn Hình Vạn Trạng

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 060)

Chuyển ngữ: Tịch Minh



【Nói “tất cả” (nhất thiết), ý chỉ: con người là do ngũ uẩn hòa hợp tạo thành, còn sự vật thì có muôn vàn chủng loại.】

Trong tất cả mọi vật chất, như thực vật và khoáng vật mà ngày nay chúng ta thường nói đến, thì thực vật và khoáng vật đều có “sắc tướng”; nói cách khác, chúng có “Địa, Thủy, Hỏa, Phong”, nhưng chúng không có “Thọ, Tướng, Hành, Thức”.

Kỳ thực, chúng cũng có Thọ, Tướng, Hành, Thức; [chỉ là] cảm tính của Thọ, Tướng, Hành, Thức nơi chúng vô cùng vi tế và mỏng manh, không được biểu hiện rõ ràng như ở động vật mà thôi.

Thực vật, nói lời thành thật, nếu trong nhà quý vị có trồng hoa, mà quý vị lại không có tâm yêu thương đối với hoa cỏ, thì loài hoa này sẽ mọc không tốt, hoa nở cũng không đẹp, lá mọc ra cũng chẳng được tươi tắn. Nếu quý vị hết lòng yêu thương chăm sóc chúng, thì dường như chúng cũng có cảm giác, hoa sẽ nở đặc biệt rực rỡ để cho quý vị thưởng thức. Quý vị không thích nó, nó cũng chẳng thích quý vị, nó cũng chẳng thèm để ý đến quý vị; quả thật là có ý vị này! Hoa trồng trong nhà, đổi một người khác đến chăm sóc thì sẽ khác ngay. Chư vị cẩn thận quan sát thì sẽ phát hiện ra điều đó. Cho nên, hoa cỏ cũng có tình cảm.

Trong Giới luật, Phật có chế định: “*Thanh tịnh Tỳ-kheo bất đạp sinh thảo*” (Tỳ-kheo thanh tịnh không dẫm đạp lên cỏ tươi), trừ khi quý vị vạn bất đắc dĩ phải đi ngang qua đó; còn nếu như có con đường khác để đi, thì tuyệt đối không được dẫm lên cỏ, không được dẫm đạp lên bãi cỏ. Chúng vẫn là loài có tình thức, nhưng cái tình ấy so với động vật thì quá đỗi vi tế và mỏng manh, cho nên người bình thường mới xem chúng là thực vật.

Khoảng vật cũng lại như thế, quý vị chưa từng nghe nói sao? “*Sinh Công thuyết pháp, ngoan thạch điểm đầu*” (Đạo Sinh thuyết pháp, tảng đá vô tri cũng gập đầu). Cục đá cũng biết gập đầu, nếu như chúng không có tình thức, thì làm sao có thể gập đầu cơ chứ? Quý vị muốn hỏi vì sao ư? Vì “*Hữu tình và Vô tình đồng một thể*”, tất cả đều là do “Pháp tánh” biến hiện ra, cho nên chúng thấu suốt lẫn nhau. Ở đây nói “phẩm loại phồn đa” (sự vật có muôn vàn chủng loại), bất kể là nhiều đến mức nào đi chăng nữa, thì về mặt lý luận mà nói, chung quy cũng không ngoài đạo lý này.